

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych) należy interpretować w ten sposób, że podanie konsumentowi przez przedsiębiorcę błędnej informacji takiej jak ta będąca przedmiotem sporu w postępowaniu głównym należy uznać za „praktykę handlową wprowadzającą w błąd” w rozumieniu tejże dyrektywy, chociaż podanie do wiadomości danej informacji dotyczyło tylko jednego konsumenta.
- 2) Dyrektywę 2005/29 należy interpretować w ten sposób, że w wypadku gdy praktyka handlowa spełnia wszystkie kryteria ustanowione w art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, aby można było zakwalifikować ją jako praktykę wprowadzającą w błąd konsumenta, nie zachodzi konieczność zbadania, czy taka praktyka jest również sprzeczna z wymogami staranności zawodowej w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. a) wspomnianej dyrektywy, aby można było ją uznać za nieuczciwą i w konsekwencji za zabronioną na podstawie art. 5 ust. 1 tejże dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 kwietnia 2015 r. – Rada Unii Europejskiej/Komisja Europejska

(Sprawa C-409/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc makrofinansowa dla państw trzecich — Decyzja Komisji o wycofaniu projektu rozporządzenia ramowego — Artykuł 13 ust. 2 TUE i art. 17 TUE — Artykuł 293 TFUE — Zasada kompetencji powierzonych — Zasada równowagi instytucjonalnej — Zasada lojalnej współpracy — Artykuł 296 TFUE — Obowiązek uzasadnienia)

(2015/C 198/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Maganza, A. de Gregorio Merino i I. Gurov, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, P. Van Nuffel i M. Clausen, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i J. Škeřík, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciel: T. Henze, pełnomocnik), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Sampol Pucurull, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, pełnomocnicy), Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez P. Gentilego, avvocato dello Stato), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, B. Koopman i J. Langer, pełnomocnicy), Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik), Republika Finlandii (przedstawiciel: H. Leppo, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: U. Persson i A. Falk, pełnomocnicy) oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Kaye, pełnomocnik, wspierana przez R. Palmera, barrister)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

- 3) Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Królestwo Niderlandów, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer/Hans Angerer

(Sprawa C-477/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2005/36/WE — Artykuł 10 — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Dostęp do zawodu architekta — Dokumenty niewyszczególnione w pkt 5.7.1 załącznika V — Pojęcia „przyczyn szczególnych i wyjątkowych” i „architekta”)

(2015/C 198/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Strona pozwana: Hans Angerer

przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Landesrechtsanwaltschaft Bayern als Vertreter des öffentlichen Interesses

Sentencja

- 1) Artykuł 10 lit. c) dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 279/2012 z dnia 6 kwietnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że wnioskodawca, który zamierza skorzystać z przewidzianego w rozdziale I tytułu III tej dyrektywy ogólnego systemu uznawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, powinien oprócz posiadania dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji niewyszczególnionego w pkt 5.7.1 załącznika V do wspomnianej dyrektywy wykazać również występowanie „przyczyn szczególnych i wyjątkowych”.
- 2) Artykuł 10 lit. c) dyrektywy 2005/36, zmienionej rozporządzeniem nr 279/2009, należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „przyczyn szczególnych i wyjątkowych” w rozumieniu tego przepisu odnosi się do okoliczności, ze względu na które wnioskodawca nie posiada dokumentu wyszczególnionego w pkt 5.7.1 załącznika V do tej dyrektywy, przy założeniu, iż wspomniany wnioskodawca nie może powołać się na to, że posiada kwalifikacje zawodowe dające mu w rodzimym państwie członkowskim dostęp do zawodu innego niż ten, który zamierza wykonywać w przyjmującym państwie członkowskim.